

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 31 stycznia 2017 r.

Poz. 922

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr LEX.4131.255.2016.MK

Wojewody Mazowieckiego

z dnia 23 stycznia 2017 r.

dotyczy uchwały Nr XXX/283/2016 Rady Miasta Sulejówek z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie uchwalenia Statutu Miasta Sulejówek

WOJEWODA MAZOWIECKI

LEX. I.4131.255.2016.MK

Warszawa, dnia 13 stycznia 2017 r.

**Rada Miasta Sulejówek
ul. Dworcowa 55
05-070 Sulejówek****Rozstrzygnięcie nadzorcze**

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXX/283/2016 Rady Miasta Sulejówek z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie: uchwalenia Statutu Miasta Sulejówek.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 13 grudnia 2016 r. Rada Miasta Sulejówek podjęła uchwałę w sprawie: uchwalenia Statutu Miasta Sulejówek, zwanego w dalszej części Statutem.

Podstawę prawną do wydania uchwały stanowił m.in. art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 3, art. 18 ust. 2 pkt 1, art. 11 b ust. 3, art. 18a ust. 5 oraz art. 22 i art. 23 ustawy o samorządzie gminnym, zwanej dalej „u.s.g.”.

Organ nadzoru wyjaśnia, iż przepisy u.s.g. wskazują obowiązkowe regulacje, które powinny zostać zawarte w statucie. Należą do nich:

- zasady tworzenia, łączenia, podziału oraz znoszenia jednostek pomocniczych gminy (art. 5 ust. 3 u.s.g.),
- zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich (art. 11b ust. 3 u.s.g.),
- zasady i tryb działania komisji rewizyjnej (art. 18a ust. 5 u.s.g.),
- organizacja wewnętrzna oraz tryb pracy organów gminy (art. 22 ust. 1 u.s.g.),
- zasady działania klubów radnych (art. 23 ust. 2 u.s.g.),
- zasady udziału przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej w pracach rady gminy (art. 37a u.s.g.),
- uprawnienia jednostek pomocniczych do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy (art. 51 ust. 3 u.s.g.).

Z art. 51 ust. 3 u.s.g. wynika obowiązek określenia w statucie uprawnień jednostek pomocniczych do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy. Zgodnie zaś z art. 212 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.) uchwała budżetowa gminy określa uprawnienia

jednostek pomocniczych do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy. Szczególny charakter prawny budżetu wiąże się także z regułą zawartą w art. 51 ustawy o finansach publicznych, z której wynika, że zamieszczenie w budżecie jednostki samorządu terytorialnego dochodów z określonych źródeł lub wydatków na określone cele nie stanowi podstawy roszczeń bądź zobowiązań tej jednostki wobec osób trzecich ani roszczeń tych osób wobec wskazanej jednostki. Wynika stąd, że zawarte w budżecie odpowiednie zapisy po stronie wydatków nie dają podstaw społeczności lokalnej do roszczeń cywilnoprawnych ani publicznoprawnych wobec niej o sfinansowanie konkretnych przedsięwzięć, podobnie jak zamieszczone w budżecie kwoty dochodów nie mogą stanowić podstawy roszczeń jednostki samorządu terytorialnego wobec osób trzecich o uiszczenie tychże dochodów (Jadwiga Glumińska-Pawlic, Komentarz do art. 51 ustawy o samorządzie gminnym, LEX). Oznacza to, że wydatki jednostki pomocniczej to wydatki budżetu gminy (wyrok WSA w Bydgoszczy z 29 marca 2010 r. sygn. akt. II SA/Bd 121/10).

Nie ma również przesłanek do uznania, iż wyodrębnienie środków funduszu sołeckiego wyklucza inne formy finansowania działalności sołectw. Ustawa z dnia 21 lutego 2014 r. o funduszu sołeckim (Dz. U. z 2014 r. poz. 301, z późn. zm.), ani ustawa z dnia 20 lutego 2009 r. o funduszu sołeckim (Dz. U. Nr 52, poz. 420, z późn. zm.) nie uchylały, ani nie zmieniały przepisów u.s.g., dotyczących prowadzenia przez jednostki pomocnicze (w tym sołectwa) gospodarki finansowej. Wyodrębnienie środków funduszu służy wykonywaniu konkretnych ściśle określonych przedsięwzięć opisanych we wniosku sołectwa, a nie zadań przekazanych sołectwu w statucie, czy korzystaniu z mienia przekazanego sołectwu (wyrok WSA w Bydgoszczy z 20 stycznia 2010 r. sygn. akt I SA/Bd 951/09).

Jeżeli zatem statut nie uregulował kwestii uprawnień jednostek pomocniczych do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy, to dotknięty jest brakiem obligatoryjnego elementu niepozwalającym na pozostawienie go w obrocie prawnym (wyrok WSA w Gliwicach z 22 grudnia 2006 r. sygn. akt IV SA/Gl 1214/06).

Organ nadzoru wskazuje nadto, iż w uchwalonym Statucie Miasta Sulejówka w dniu 13 grudnia 2016 r. brak jest również obligatoryjnej regulacji wynikającej z art. 37a u.s.g., w świetle której przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu, a przewodniczący rady gminy został z kolei zobligowany każdorazowo do zawiadamiania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej o sesji rady gminy. Jednocześnie od swobodnego uznania przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej zależy, czy weźmie on udział w posiedzeniu rady gminy, czy też nie będzie w nim uczestniczył. W świetle art. 37a u.s.g. uczestnictwo takie jest niewątpliwie uprawnieniem, a nie obowiązkiem przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy, a regulacji statutowej pozostawiono wyłącznie określenie zasad, na jakich może on z tego uprawnienia korzystać (vide: wyrok WSA w Lublinie z 5 lutego 2015 r. sygn. akt III SA/Lu 647/14). Brak w przedmiotowym Statucie ww. regulacji skutkować musi stwierdzeniem nieważności uchwały Nr XXX/283/2016 w całości.

Organ nadzoru stwierdza również, iż w akcie prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w upoważnieniu ustawowym i nie powtarza się w tym akcie przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń. Uchwała nie może zatem jeszcze raz regulować tego, co zostało już wcześniej unormowane przez ustawodawcę i co stanowi przepis powszechnie obowiązujący, gdyż może

to wywołać u adresatów norm przekonanie, że transponowane na grunt lokalny normy prawa powszechnie obowiązującego są jedynie normami prawa miejscowego, które wiążą wyłącznie na obszarze właściwości lokalnego prawodawcy. Nadto może się pojawić wątpliwość, która z norm (uchwała, czy ustawa) i w jakim zakresie znajduje zastosowanie, gdy w uchwale powtórzona zostanie tylko część regulacji odnoszącej się do danej kwestii, czyli, gdy na grunt uchwały przeniesiony zostanie jedynie fragment ustawy. Dodatkowo należy podnieść, że powtarzanie w akcie prawa miejscowego uregulowań ustawowych może spowodować komplikacje w zakresie ustalenia obowiązującego stanu prawnego, gdy dojdzie do uchylenia przepisu ustawy, który wcześniej został powtórzony w uchwale, a który później nie zostanie na czas usunięty przez uchwałodawcę (wyrok WSA w Łodzi z 9 marca 2016 r. sygn. akt III SA/Łd 1273/15, wyrok WSA w Gliwicach z 21 kwietnia 2016 r. sygn. akt IV SA/Gl 794/15, wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 22 czerwca 2011 r. sygn. akt II SA/Go 321/11).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej uchwały stwierdzić trzeba, iż w myśl § 4 Statutu Miasta Sulejówek, „Miasto Sulejówek posiada osobowość prawną. Samodzielność Miasta podlega ochronie prawnej”. Analogiczny przepis znajduje się w art. 2 ust. 2 i 3 u.s.g., a istnieje, jak wskazano wyżej bezwzględny zakaz tworzenia w statucie na jego potrzeby własnych definicji pojęć (przez co rozumieć należy przepisy ustawowe zmodyfikowane lub utworzone na użytek zaskarżonej uchwały), w tym ustalania znaczenia określeń ustawowych, jak powtarzania oraz modyfikowania w nim definicji ustawowych, przepisów. Również w § 22 ust. 3 Statutu Miasta Sulejówek zamieszczono przepis, zgodnie z którym „uchwały ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia, chyba że określono w nich inny termin”. Organ nadzoru przypomina, iż regulacje dotyczące ww. materii znajdują się w ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 296 z późn. zm.), a zatem Statut Miasta Sulejówek reguluje sprawy już unormowane w innym akcie prawnym.

Z kolei w § 47 Statutu Miasta Sulejówek uregulowano sytuację stwierdzenia przez komisję rady w toku prac „uzasadnionego podejrzenia nadużycia, naruszenia prawa czy przestępstwa”, w sposób modyfikujący zapisy art. 304 § 2 z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2016 r., poz. 1749 z późn. zm.), w myśl którego „instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub Policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa”. Również w § 48 ust. 1 Statutu Miasta Sulejówek zamieszczono regulację stanowiącą, iż „komisja rewizyjna realizuje uprawnienia Rady w zakresie kontroli działalności oraz analizowania skarg na działalność Burmistrza, jednostek organizacyjnych Miasta oraz Zarządów Osiedli”, przy czym zgodnie z art. 18a u.s.g. „rada gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy”, oznacza to, że w Statucie dokonano niedopuszczalnej modyfikacji zapisów ustawy, poprzez zawężenie uprawnień kontrolnych i wskazanie jedynie organu wykonawczego jednostki pomocniczej, jako podmiotu kontrolowanego.

Organ nadzoru stwierdza, iż w § 50 Statutu Miasta Sulejówek uregulowano kwestie wyłączenia członków komisji rewizyjnej od udziału w jej działaniach w sprawach, w których może powstać podejrzenie o ich stronniczość lub interesowność, podczas gdy u.s.g. w art. 25a

stanowi, iż „radny nie może brać udziału w głosowaniu w radzie ani w komisji, jeżeli dotyczy ono jego interesu prawnego”. Uregulowania dotyczące wyłączenia członków komisji rewizyjnej od udziału w działaniach tej komisji w przypadku, gdy może powstać podejrzenie o stronniczość radnego lub jego interesowność, nie znajdują oparcia w obowiązującym prawie (wyrok WSA w Gliwicach z 21 kwietnia 2016 r. sygn. akt IV SA/Gl 794/15). Nie są możliwe jakiegokolwiek czasowe wyłączenia od udziału w jej pracach, ani na mocy decyzji przewodniczącego komisji, ani też uchwały rady, chyba że rada podejmie decyzję o zmianie składu osobowego komisji rewizyjnej. Zgodnie z art. 18a u.s.g., to rada gminy jest organem uprawnionym do powołania członków komisji rewizyjnej i tylko rada uprawniona jest do odwołania radnego z tej funkcji (wyrok WSA w Lublinie z 8 marca 2016 r. sygn. akt III SA/Lu 1366/15). Nie można zaś zapominać, że według art. 18a ust. 2 u.s.g. w skład komisji rewizyjnej wchodzi radni, którzy co do zasady w swojej działalności podlegają wyłączeniu według innych, mniej restrykcyjnych reguł niż te obowiązujące w postępowaniu administracyjnym w indywidualnych sprawach. Otóż w myśl art. 25a u.s.g. radny nie może brać udziału w głosowaniu w radzie ani w komisji, jeżeli dotyczy ono jego interesu prawnego (wyrok NSA z 7 sierpnia 2015 r. sygn. akt II OSK 1110/15). Ww. przepis Statutu modyfikuje więc postanowienia ustawy w tym zakresie. Rozdział IX Statutu Miasta Sulejówek nosi nazwę „Zasady dostępu do informacji publicznej”, podczas gdy w myśl art. 11b ust. 3 u.s.g. „zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich określa statut gminy”. Organ nadzoru stwierdza nadto, iż w myśl § 65 Statutu Miasta Sulejówek „Działalność Burmistrza jest jawna. Ograniczenia jawności mogą wynikać wyłącznie z ustawy”. Powyższy zapis wynika z przepisów u.s.g., a mianowicie art. 11b, przy czym niedopuszczalne jest stosowanie powtórzeń z ustawy. Uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało zawarte w obowiązującej ustawie, mimo że styl będzie zrozumiały i wygodny do używania dla członków wspólnoty samorządowej. Organ wprowadzając określony akt winien tak go sformułować, aby był aktem zgodnym z prawem, a ponadto jasnym i zrozumiałym dla osób stosujących ten akt, pomimo że wolnym będzie od powtórzeń (wyrok NSA z 1 października 2008 r. sygn. akt II OSK 955/08 oraz WSA we Wrocławiu z 18 listopada 2004 r. sygn. akt IV SA/Wr 631/04). Dla oceny prawnej uchwały istotne znaczenie będzie miała zatem liczba stwierdzonych powtórzeń oraz ich charakter (wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 3 lutego 2016 r. sygn. akt II SA/Go 15/11).

Organ nadzoru wyjaśnia nadto, iż niedopuszczalne jest uregulowanie w statucie obowiązków pracowników urzędu gminy, w tym w zakresie obsługi rady gminy, obsługi komisji, udzielania klubom radnych pomocy merytorycznej i organizacyjnej, czy przyjmowania skarg i wniosków, a także przypisywanie przewodniczącemu rady uprawnień przełożonego służbowego wobec pracowników urzędu gminy. W stosunku do pracowników urzędu gminy zwierzchnikiem służbowym jest kierownik urzędu, co wynika wprost z treści art. 33 ust. 5 u.s.g., natomiast organizację i zasady funkcjonowania urzędu gminy określa regulamin organizacyjny, nadany przez wójta w drodze zarządzenia. Tylko zatem kierownik urzędu jest uprawniony do nakładania obowiązków i zadań na pracowników urzędu. Uprawnień takich nie posiada natomiast rada gminy (wyrok WSA w Gliwicach z 21 kwietnia 2016 r. sygn. akt IV SA/Gl 794/15, wyrok WSA w Lublinie z 8 marca 2016 r. sygn. akt III SA/Lu 1366/15, wyrok WSA w Lublinie z 5 lutego 2015 r. sygn. akt III SA/Lu 647/14, wyrok WSA w Łodzi z 9 marca 2016 r. sygn. akt III SA/Łd 1273/15). Organ nadzoru stwierdza, iż w § 11 ust. 2 Statutu Miasta Sulejówek zawarto regulację stanowiącą, iż „pełną obsługę Rady i jej komisji zapewnia Biuro”. Unormowanie dotyczące obsługi Rady powinno

się znaleźć w regulaminie urzędu. Również w § 19 ust. 1 Statutu Miasta Sulejówek określono, iż „w toku przygotowywania projektu uchwały, wszelką pomoc merytoryczną, prawną i organizacyjną dla projektodawcy, zapewniają pracownicy Urzędu, za pośrednictwem Biura”. Ww. regulacja nie powinna mieć miejsca w statucie, bowiem statut nie może nakładać obowiązków na pracowników urzędu, brak jest delegacji ustawowej do takiej regulacji. § 62 ust. 8 Statutu Miasta Sulejówek stanowi, iż „na wniosek Klubu Burmistrz obowiązany jest zapewnić Klubom organizacyjne warunki w zakresie niezbędnym do funkcjonowania”. W powyższym przypadku również brak jest delegacji ustawowej do zamieszczenia w statucie regulacji.

W § 31 ust. 2, 3 i 4 Statutu Miasta Sulejówek zamieszczono zaś regulację, dotyczącą głosowania bezwzględną większością. Co do zasady przyjmowanie takiej regulacji jest dopuszczalne. Niemniej jednak należy pamiętać, że problematyka bezwzględnej większości głosów była przedmiotem analizy Trybunału Konstytucyjnego w uchwale z dnia 20 września 1995 r. (W 18/94). Analizując to zagadnienie Trybunał stwierdził, że bezwzględna większość głosów oznacza, co najmniej o jeden głos więcej od sumy pozostałych ważnie oddanych głosów, to znaczy przeciwnych i wstrzymujących się. Wyjątkiem od przyjęcia uchwały zwykłą większością głosów jest także wymóg większości kwalifikowanej, tj. określonej w treści przepisu ustawy ułamkowej części składu rady niezbędnego do przyjęcia uchwały. Pamiętać jednak należy, że przy podejmowaniu uchwały istotne jest uzyskanie co najmniej określonej ustawowo większości głosów, a nie dokładnie takiej większości głosów. Kontrowersje w sprawie liczenia bezwzględnej większości od nieparzystej liczby wynikają z błędnego założenia, że bezwzględna większość to połowa głosów plus jeden. Bezwzględna większość to po prostu więcej niż połowa. W przypadku liczby parzystej jest to połowa plus jeden, w przypadku liczby nieparzystej to połowa plus pół. Również w § 12 ust. 6 Statutu dokonano modyfikacji art. 20 ust. 1a u.s.g., zgodnie z którym „rada gminy może wprowadzić zmiany w porządku bezwzględną większością głosów ustawowego składu rady”, poprzez zawężenie do „bezwzględnej większości głosów”, nadto z treści przedmiotowego zapisu Statutu nie wynika czy wnioski, o których mowa w ogóle zostały przyjęte.

Ponadto organ nadzoru wyjaśnia, iż w § 61 ust. 6 Statutu Miasta Sulejówek zawarto regulację dotyczącą obowiązków radnych, która jednak nie znajduje delegacji w obowiązujących przepisach prawnych. Zgodnie z art. 23 ust. 1 u.s.g. radny obowiązany jest kierować się dobrem wspólnoty samorządowej gminy; radny utrzymuje stałą więź z mieszkańcami oraz ich organizacjami, a w szczególności przyjmuje zgłaszane przez mieszkańców gminy postulaty i przedstawia je organom gminy do rozpatrzenia, nie jest jednak związany instrukcjami wyborców. Natomiast na podstawie art. 24 u.s.g. radny jest obowiązany brać udział w pracach rady gminy i jej komisji oraz innych instytucji samorządowych, do których został wybrany lub desygnowany. Brak jest przepisów rangi ustawowej, które uprawniałyby radę gminy do wydania przepisów uszczegółwiających obowiązki radnych oraz przepisów przewidujących karę za nieprzestrzeganie tych przepisów wykonawczych. Mandat radnego ma charakter mandatu wolnego, a jego wykonywanie poddane jest jedynie weryfikacji wyborczej. Sposób oraz częstotliwość wykonywania obowiązków radnego pozostawione jest uznaniu radnego. Obowiązek wynikający z art. 24 u.s.g. obwarowany jest bowiem wyłącznie odpowiedzialnością polityczną, gdyż ustawa nie przewiduje żadnych sankcji na wypadek, gdy radny się z niego nie wywiązuje, co wyklucza jakiegokolwiek środki dyscyplinujące radnego (wyrok WSA w Gliwicach z 21 kwietnia 2016 r. sygn. akt IV SA/Gl 794/15, wyrok WSA w Lublinie z 8 marca 2016 r. sygn. akt III SA/Lu

1366/15, wyrok WSA w Lublinie z 5 lutego 2015 r. sygn. akt III SA/Lu 647/14, wyrok WSA w Kielcach z 14 listopada 2014 r. sygn. akt II SA/Ke 764/14, wyrok WSA w Kielcach z 22 sierpnia 2013 r. sygn. akt II SA/Ke 449/13, wyrok WSA w Kielcach z 4 lipca 2013 r. sygn. akt II SA/Ke 461/13, wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 22 czerwca 2011 r. sygn. akt II SA/Go 321/11).

Również w § 61 ust. 7 Statutu Miasta Sulejówek zamieszczono błędną regulację stanowiącą, iż „ radni mogą korzystać z pomocy Burmistrza i pracowników Urzędu w sprawach związanych z pełnieniem mandatu, a także korzystać z wszelkich dokumentów będących w posiadaniu Urzędu, jeżeli prawo tego nie zabrania”, co stanowi przepis błędny, bowiem radni mają dostęp do dokumentów na zasadach ogólnych lub mogą korzystać z ww. w imieniu rady.

Organ nadzoru stwierdza nadto, iż w § 54 ust. 5, 6 i 7 Statutu Miasta Sulejówek znalazły się przepisy dotyczące przypadków przystępowania komisji rewizyjnej do kontroli w sytuacjach nie cierpiących zwłoki, bez wcześniejszego upoważnienia wydanego przez Przewodniczącego Komisji. Organ nadzoru stwierdza, iż kontrola komisji rewizyjnej może się odbywać wyłącznie w imieniu i z upoważnienia rady. Ponadto w § 55 ust. 3, 4 i 5 oraz § 56 ust. 3 Statutu Miasta Sulejówek znajdują się postanowienia nakładające na kierownika kontrolowanej jednostki obowiązki dotyczące przedkładania na żądanie kontrolujących posiadanych dokumentów i materiałów niezbędnych do przeprowadzenia kontroli oraz obowiązek umożliwienia kontrolującym wstępu do obiektów i pomieszczeń kontrolowanego podmiotu. Regulacja stanowi również, iż w przypadku odmowy wykonania ww. czynności kierownik kontrolowanego podmiotu, obowiązany jest do niezwłocznego złożenia na ręce osoby kontrolującej pisemnego wyjaśnienia. Zobowiązano także pracowników kontrolowanego podmiotu do udzielania Komisji lub zespołowi kontrolującemu wyjaśnień w sprawach dotyczących przedmiotu kontroli. § 57 ust. 1 pkt 8 Statutu Miasta Sulejówek stanowi, iż „ po przeprowadzeniu czynności kontrolnych Komisja lub zespół kontrolujący, sporządza protokół pokontrolny zawierający podpisy kontrolujących i kierownika kontrolowanego podmiotu lub notatkę o odmowie podpisania protokołu z podaniem przyczyny odmowy”, zaś w § 58 oraz § 59 ust. 2 Statutu Miasta Sulejówek, zawarto postanowienia dotyczące sytuacji odmowy podpisania protokołu. Organ nadzoru stwierdza, iż brak jest podstaw prawnych do wprowadzenia takich regulacji. Rada Miasta Sulejówek powinna przestrzegać zakresu upoważnienia udzielonego jej przez ustawodawcę, bowiem niepełna jego realizacja ma istotny wpływ na ocenę zgodności z prawem podjętego aktu.

Organ nadzoru wskazuje nadto, iż w § 33 ust. 5 Statutu Miasta Sulejówek zamieszczono zapis zgodnie z którym, „ korespondencję Komisji skierowaną do osób lub jednostek organizacyjnych poza strukturą Rady podpisuje Przewodniczący, zaś w przypadku odmowy podpisu przez Przewodniczącego, Przewodniczący Komisji informuje o tym Radę”.

Stwierdzić należy, iż komisja rewizyjna może badać i oceniać prawidłowość działań kontrolowanych organów i jednostek organizacyjnych, nie może im jednak wydawać wiążących dyspozycji dotyczących usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości (zaleceń pokontrolnych), usuwać ich we własnym zakresie ani stosować sankcji wobec osób winnych zaistnienia tych nieprawidłowości. Z tego też powodu nie można uznać, by dopuszczalne było zobowiązanie kierowników gminnych jednostek organizacyjnych do odpowiadania na wystąpienia pokontrolne komisji rewizyjnej, a także do dostosowywania się do jej wniosków i zaleceń. Kontrola sprowadza się bowiem do czynności sprawdzających, podjętych dla ustalenia zgodności działania podmiotu kontrolowanego z określonym wymaganym

kryterium oraz sformułowania na tej podstawie ocen i wniosków (wyrok WSA w Gliwicach z 9 grudnia 2009 r. sygn. akt IV SA/GI 765/09). Zwrócić przy tym wypada uwagę, że zwierzchnikiem służbowym kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, którzy odpowiadają z kolei za całokształt działania jednostki, jest organ wykonawczy gminy i to właśnie on jest podmiotem uprawnionym do stosowania środków władczych wobec kierowników jednostek organizacyjnych.

W uwzględnieniu powyższego, organ nadzoru uznał stwierdzenie nieważności uchwały za w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Miastu przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Szipera